

سبک زندگی اسلامی ایران

الگوی شهیدان

(۱۱)

سرزندگی و سوسو طبیعی خردمندانه

www.ketab.ir

موزنگی و شوخ طبعی خرمندانه/ موسسه فرهنگی هنری قدر ولایت.	موزنگی و نام پدیدآور
تهران: موسسه فرهنگی هنری قدر ولایت، ۱۳۹۸.	مشخصات نشر
۱۵۲ ص: ۱/۴۵ × ۲۱/۵ برنج	مشخصات ظاهری
سبک زندگی اسلامی ایرانی، الگوی شهیدان: ۱۱.	فروست
۱۲۰۰۰۰: ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۵-۵۸۲-۲ دوره ۱	شابک
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	کتابخانه.
موضوع	جنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ - خطرات
موضوع	Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Personal narratives
موضوع	جنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ - شهیدان
موضوع	Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Martyrs
موضوع	شهیدان - راه و رسم زندگی
موضوع	Martyrs -- Iran -- Conduct of life
موضوع	موسسه فرهنگی هنری قدر ولایت
موضوع	DSR ۱۶۲۸
موضوع	۱۶۵۵/۰۸۴۲-۱۶۲
موضوع	۵۷۵۴۲۰
موضوع	مشارعه کتابشناسی ملی

مرسته فرهنگی هنری قدر ولایت

مؤلف و ناشر: موسسه فرهنگی هنری قدرولایت

لیتوگرافی: سحر / چاپ و صحافی: قدریت (یجت)

قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان

شایک دورہ: ۹-۵۴۱-۴۹۵-۹۶۴-۹۷۸

کلیه حقوق محفوظ و مخصوص ناشر است.

فهرست

۷	مقدمه
	فصل اول
۹	روحیه
	فصل دوم
۴۳	نشاط و شادابی
	فصل سوم
۷۹	ورزش پهلوانی
	فصل چهارم
۱۲۵	آمادگی جسمانی
۱۴۹	منابع

مقدمه

روزی با جبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، هسته‌های خرمایی را که تناول می‌کردید، جلوی حضرت امیر (علیه السلام) می‌گذاشتند. بدین صورت، هسته‌های خرما جلوی حضرت زیاد شد، مثل آنکه همه را ایشان میل کرده بودند. از این مزاح هم‌گرا خندیدند و مسرور شدند. مزاح و شوخی با رعایت جوانب و مسائل شرعی آن موجب مسرور و شادمانی می‌شود و خنده بر صورت مؤمن بسیار زیبا و زینب است. شاد کردن مؤمن در اسلام مورد تأکید و دارای ثواب زیادی است. چنانچه رعایت شده است که مؤمن، اندوهش در قلب و سرورش در چهره است، چرا که شادمانی و شادابی، انگیزه و امید و تلاش را در جامعه افزون می‌نماید و مشکلات را آسان می‌سازد. این که خداوند دوست دارد آثار نعمت‌ها و رحمتش در مؤمنان آشکار باشد، ولی غم‌ها و نگرانی‌هایشان پنهان، یک جنبه‌ی آن، آثار روانی، آشکار شدن خوشی‌ها و پیشرفت‌ها در جامعه است. این که به تعبیر قرآن کریم مؤمنان در آسایش، صورت با سلیلی سرخ می‌کنند که گویا هیچ مشکلی ندارند و در آسایش از همین باب است.

در جبهه‌های دفاع حق علیه باطل، همه گونه آدم‌هایی بودند. از نوجوانان ۱۳ و ۱۴ ساله تا پیرمردهای هفتاد ساله و بیشتر، از روستایی و شهری، از

تحصیل کرده‌ای دانشگاهی تا کم سواده‌ها، از رزم دیده‌ها و کهنه کارهای جبهه تا تازه رسیده‌ها و رزم ندیده‌ها، از ایمان‌های بالا و محکم و دل‌های قرص تا ایمان‌های به پندار قوی، این طیف وسیع انسانی، در برابر شدت و حدت جنگ، غرس تیپ‌های باران هواپیماها و صفیر گلوله‌ها و منورها و میدان مین‌ها، و در یک کلمه، بجر حیات و شهادت و اسارت، در یک ردیف نبودند. اگر چه بعد از مدت کوتاهی، همه شهادت طلب می‌شدند و متوکل به خداوند و مشتاق قرب او، ولیکن، در هاله‌های غم و اندوه از دست دادن یاران و دوستان، دیدن جراحت‌ها و زخمی‌ها، کسالت دوران آوارگی و نا عملیات، روحیه خیلی مهم بود. در چنین زمانی بود که آبدیده‌ها و روحیه دارها، با روح و شوخ طبعی به کمک می‌آمدند و لبخند بر لبان رزمندگان می‌نشاندند. راز رهشان را می‌کاستند و امیدشان را می‌افزودند.

«لبخند بزن رزمنده» تابلوی معروفی بود در خطوط جبهه‌ها. شادابی و نشاط در جبهه‌ها، یک امر عجیبی بود. در سخت‌ترین صحنه‌ها و شرایط خود را نباختن و امید را حفظ کردن و بلکه شوخی کردن و مزه ریختن و خندیدن دیگران، امر عادی نیست. بی‌شک لطف و عنایت خداوند و سکینه‌ای که در دل‌های مجاهدان قرار می‌داد، منبع اصلی این سرزندگی بود.